

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 360-1915)

Originalt emne

Foreninger

Skole- og Undervisningsvæsen

Spejderkorps

Udleje og Udlaan af Skolelokaler

Uddrag fra byrådsmødet den 18. november 1915 - side 10

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 360-1915)

Andragende fra Spejderkorpset om at maatte benytte et Par Værelser i den gamle Skole i Vestergade.

J. C. Petersen meddelte, at Udvalget for Bygninger og Inventar ikke havde Lokaler til Raadighed i den gamle Pigeskole, men kunde tænke sig at anvise et Par Værelser i den gamle Enkebolig paa Graven. Først maatte man imidlertid vide noget om, hvor store Lokalerne skulde være, og hvad de skulde benyttes til, men derom stod der intet i Skrivelsen. Hvem den Rosenkrantz var, som havde underskrevet Skrivelsen, vidste man heller ikke. I det hele taget maatte man have bedre Oplysninger, inden man kunde give et positivt Svar.

Niels Jensen kunde ønske at vide, hvad Spejderne vilde foretage sig i disse Lokaler, og hvilken Lærdom der skulde bibringes dem der. Efter det, Taleren vidste om Spejderne, gik Lærdommen ud paa at opøve Børnene til krigsgale Soldater, og den Bevægelse vilde Taleren ikke være med til at støtte.

Mikael Johansen forstod ikke, at nogen kunde være uvidende om, at Spejderbevægelsen

gik ud paa at opøve de unge i god og sund Sport. Den Sport, der øvedes af Spejderne, var den smukkeste og mest opdragende, man havde. Taleren vilde derfor anbefale Byraadet at stille sig saa imødekommende som mulig. Naar de mange forskellige Gymnastikforeninger kunde faa Tilskud fra Byen, burde Spejderbevægelsen ogsaa støttes. Lokalerne skulde vist kun benyttes til enkelte Møder og Foredrag.

Simonsen fandt, at man burde have nærmere Oplysning om, hvad Spejderbevægelsen var for noget, og hvad Lokalerne skulde bruges til, da man jo dog ikke kunde give Lokaler med Lys og Varme til alle og enhver. Der var noget, der hed "Frivillig Drengesforbund", maaske skulde man ogsaa give Lokale til det eller til de mange andre Drenge, der legede Røvere og Soldater.

Niels Jepsen vilde have at vide, hvad der skulde læres i Lokalerne, inden han kunde stemme for at imødekomme Andragendet. Det eneste, Taleren kendte til Spejderne, var, at de havde hugget Hegn ned og var brudt gennem Haver i Byens Udkant.

Mikael Johansen bemærkede, at alle sikkert vidste, hvad Spejderbevægelsen gik ud paa.

Dersom "Frivilligt Drengesforbund" ansøgte om Lokaler, vilde Taleren gerne være med til at bevilge det. Disse Bevægelsers Hensigt var at udvikle de unge til Livets Kamp, saa man havde aldeles ikke Lov til at sige, at de vilde uddanne de unge til krigsgale Soldater.

Mousten gjorde opmærksom paa, at ingen havde stillet Forslag om at nægte Spejderne nogle Lokaler. Man ønskede blot Oplysning om, hvad Lokalerne skulde bruges til. Taleren foreslog, at Sagen gik tilbage til Udvalget til nærmere Undersøgelse.

Møller støttede Hr. Moustens Forslag. Spejderbevægelsens Formaal var at opdrage de unge i sund og god Sport. Taleren syntes ikke om den Maade Hr. Niels Jensen tog Sagen paa. Det var tidligt nok at kritisere, naar man fik nærmere Oplysning om, hvad Lokalerne skulde bruges til.

Lehmann bekræftede Hr. J. C Petersens Meddelelse om, at Udvalget for Bygninger og Inventar var enigt om, at der ingen Lokaler var til Raadighed i den gamle Skole. Nogen Uvilje havde der ikke været i Udvalget, ja dettes Formand var endog saa velvillig, at han vilde have Andragerne henvist til Fattigudvalget. Da Udvalget ingen Lokaler havde til Raadighed, var det ingen Nytte til at lade Andragendet gaa tilbage til det.

J. C. Petersen havde meget rigtigt peget paa Fattigudvalget, fordi dette formentlig havde nogle Lokaler til Raadighed paa Graven. Først naar man vidste Besked med, hvad

Lokalerne var til, kunde man udtale sig om Sagen.

Jakob Jensen antog, at Divisionschefen som Følge af denne Debat atter vilde henvende sig til Byraadet. Det rigtige vilde derfor være nu at følge Udvalgets Indstilling om, at der ingen Lokaler var til Raadighed.

Mikael Johansen var forbavset over, at Udvalget syntes at være fremmed for Spejderbevægelsen, da det dog - saa vidt Taleren vidste - for flere Aar siden havde anvist Spejderne et Par Lokaler paa Fodfolkskasernen. Det undrede Taleren, at man paa haanlig Maade vilde sige, at man havde henvist Andragerne til Fattigvæsenet. Naar man kunde imødekomme al anden Sport, var det underligt, at man ikke vilde støtte Spejderbevægelsen. Taleren anbefalede at lade Andragendet gaa tilbage til Udvalget til nærmere Undersøgelse.

Jakob Jensen saa intet ondt i at henvise Andragendet til Fattigudvalget.

Lehmann kunde ikke tro, at Hr. Mikael Johansen vilde sætte nogen Plet paa det Udvalg, hans Partifælle Hr. Carl Laursen var Formand for.

Udsattes i Henhold til de faldne Udtalelser og tilbagendtes til Udvalget.